

Vsak mora odgovarjati za svoje delo

V Krajevni skupnosti Stara Ljubljana je bil sredi maja delovni pogovor, na katerem so sodelovala vodstva družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov in delegacij krajevnih skupnosti. Pogovora se je udeležil tudi predsednik MK ZKS Iztok Winkler.

Po uvodni obrazložitvi in živahni razpravi, v kateri so opozorili na zgošče probleme te krajevnih skupnosti, so med drugim ugotovili, da so bile v preteklosti močno blokirane pobude krajevnih skupnosti in konstruktivni predlogi iz vseh okoliš na tem območju. To pa ni značilno samo za krajevno skupnost Stara Ljubljana ampak za vse mesto, kar je med drugim tudi vzrok za prepričljivo odklonilno stališče Ljubljancev na preteklem referendumu za IV. samoprispevek.

Vrsta institucij, organov in organizacij je potiskala problematiko in okolja ob stran, zadeve je razreševalo mimo želja in potreb krajanov in jih pustilo več let nerazrešene. Čeprav se vsi zavedajo, da je sredstev premalo, je utemeljena zahteva, da to oviro kar najhitreje odpravijo v okviru možnosti. Podobno velja za prenovu, kjer skrbno zbirajo sredstva iz žepov krajanov, zadeve pa potekajo neučinkovito, izjemno počasi in neorganizirano. V oceni neuspelega referenduma je med drugim tudi zapisano, da bo rezultat razreševanja teh problemov osnovno merilo za ocen sedanega mandata.

obdobja. Iztok Winkler je ob tem poudaril, da se bomo morali navaditi na to, da bo moral v prihodnje prevladati kot kriterij za pozitivno oceno dela odgovornih posameznikov in skupnosti v določenem mandatu učinek njihovega dela; odgovoriti bo potrebno na vprašanje, kakor in kdo je uresničil zahtevane planske in druge naloge, ki se ponavljajo iz leta v leto.

Vsekakor pa se bo nujno potrebno lotiti sprememb nekaterih predpisov, odlokov, aktov in načrtov, če so v navzkrižju s širšimi interesi družbe in krajevnih skupnosti ali pa so celo zamisel starih in preživelih mnenj in prakse občinskih in mestnih upravnih organov in institucij. Zahtevati bomo morali osebno odgovornost po posameznih področjih, ker ljudje splošnim obljubam že dolgo ne verjamejo več. Na prvem mestu mora biti strokovna odgovornost in tudi zaupanje vanjo ob čistih razmerjih in odnosih pri usklajevanju laičnih in strokovnih pobud ter interesov občanov.

Na pogovoru so opozorili na tri najtežje probleme Stare Ljubljane. Gre za prenovu, ureditev grajskega pobočja

in promet. Vsi drugi problemi kot so trgovina, preskrba, poslovni prostori, turizem in drugo so povezani s temi tremi vprašanji. Ob tem je Iztok Winkler predlagal, da se za vprašanje prenov v Ljubljani čimprej oblikuje enovito delovno telo, ki naj bi skrbelo za zaščito zgodovinskih spomenikov. Očitno je, da za Stara Ljubljana in za njeno oživitve ni doslej skrbel nihče – ali pa je bilo »skrbnikov« preveč – preveč je bilo tudi različnih interesov. Zato je usmeritev z enega mesta povsem upravičena.

Ob razgrnitvi prostorskih in planskih dokumentov naj bi organizirali sekcijo, med tem ko naj bi septembra in oktobra tekla beseda o vprašanih prenovah. Med osrednjimi nalogami so omenili prenovu gradu in ureditev grajskega hriba. Svet krajevnih skupnosti so zadolžili, da se takoj posvetuje z izvršnim svetom občinske skupščine o gostinski in turistični ponudbi v krajevni skupnosti, o njeni kvaliteti in organizaciji. Svet krajevnih skupnosti naj se tudi sam tvorno vključi v kulturno oživljanje krajevnih skupnosti.

Posebej so se dogovorili, da bodo zahtevali strog nadzor nad prometom hkrati pa bodo zahtevali naj bi čimprej izdelali in postavili turistične table in obvestila.

Čez eno leto se bodo sestali v podobni sestavi in obravnavali izvajanje tistega, kar so se dogovorili.

Krekov trg je zastrujen, dostop do Lutkovnega gledališča pa je že pravi podvig

PROMETNA VARNOST V STAREM MESTNEM JEDRU

Mestno jedro se duši v pločevini

Vsako pomembnejše evropsko mesto je ponosno na svoje staro mestno jedro. Tega ne kaže le z lepimi besedami, pač pa predvsem s svojim odnosom do tega kulturnega in zgodovinskega spomenika. Nenehno skrbijo za njegovo obnovo, lepšanje in njegovo funkcionalnost. Tudi mi ga imamo in ponosni smo lahko na njegovo obliko, nikakor pa ne na to, kako se kaže očem nas prebivalcev Ljubljane in obiskovalcem.

Ne smemo biti krivični, vsaj preveč ne! Res je, da smo zadnja leta posvetili veliko časa pa tudi denarja načrti in smiselni obnovi starega mestnega jedra. Ta del Ljubljane vse bolj dobiva podobo, ki jo je imel in ki naj bi znanec kot priča romantičnosti in lepoti našega mesta že v njegovem nastanku. Toda! Žal je vedno prisoten ta toda!

Ne! Motijo se tisti, ki mislijo, da bomo govorili o ljubljanskem gradu, največji sramoti tega mesta. Ne, govorili bomo o nekem na videz in morebiti za marsikoga še zmeraj, obrobem problemu. Gre za izsek iz poglavja o vzdrževanju mesta. Lahko, še najlažje je obnoviti hišo, prebarvati pročelje in očistiti okolico. Toda! Kakšen je videz obnovljenih hiš po nekaj letih? Priče so neme in grozeče. Nekatere obnovljene so take, kot da jih ne bi obnovili že dalj časa. Je bil vzrok v slabem delu. Mogoče, vendar malo verjetno.

Med poglavitnimi grozečimi uničevalci so izpušni plini. Civilizacija nam je prinesla sodobno, hitro in več ali manj ekonomično (glede na »gibanje« cen goriva) prevozno sredstvo, ki pa se s svojim nastankom, še bolj pa s svojim razvojem zajeda v vse. V mesta, v naravo, v našo zavest. Ne bomo razpravljali o tem ali jih je treba odpraviti. Toda za božjo voljo izženimo jih od tam, kjer nas ogrožajo, kjer nam uničujejo kulturno in zgodovinsko dediščino, kjer uničujejo sadove našega odločevanja in trdega dela, kjer nam uničujejo zdravje.

Vzemimo za primer Krekov trg, nasproti ljubljanske tržnice in pred Lutkovnim gledališčem. To gledališče smo končno namestili pod streho, spodobno streho in malčkom dali prostor za zabavo.

vzgojo in razvoj. Si ob tem zadovoljno manemo roke? Ne bi si jih smeli! Kajti problem so rešili le polovično. Ta del mesta je eden izmed najbolj prometnih, onesnaženost zraka je stoodstotna, varnost otrok je na psu. V dveh letih se je dvakrat skoraj zgodilo, da bi voznik povozil otroka, ki je hotel v gledališče. Poleg tega pa se tam za gledališčem odvija trgovanje z zelenjavo z vsemi značilnostmi nezakonitega načina prekupevanja. Tu nekje je tudi zaklonišče, ki ga PIK Borinci uporabljajo za svoje skladišče, pa čeprav tega niso zapisali v nobenem varnostnem načrtu.

Se kaj? Da, še nekaj malega je! Na sredi tega je zelo lep in dragocen zgodovinski spomenik. Imenuje se Neptunov vodnjak. Kakšen je, pa si ga le oglejte, čeprav ga zaradi okupacije vozil najbrž marsikdo spregleda.

In kaj storiti! Zelo preprosto lahko najdemo rešitev, čeprav odgovorni odlašajo. Občinska skupščina Ljubljana Center je že pred leti predlagala, da bi za promet, razen dostavni, zaprli 27 ulic in trgov v starem mestnem jedru, in na ta način poskrbeli tudi za varnost pešcev in otrok. Doslej takšnega odloka še ne poznamo, kaže pa da bo v kratkem le zagledal luč dneva. Ljubljanski urbaniistični zavod je že izdelal prometno študijo, ki jo je predstavil vsem krajevnim skupnostim, zavod za družbeno planiranje pa naj bi ga 14. julija posredoval v obravnavo izvršnemu svetu mestne skupščine. In če bo vse v redu bo ta prometna študija na dnevnem redu zasedanja mestne skupščine dva dni pozneje (16. julija) in potem, upamo, da se bo kaj bistvenega vendarle spremenilo.

JURIJ POPOV

SINDIKAT O USTAVITVAH DELA

Zagotoviti odločanje o pogojih in rezultatih dela

Ob razpravah o spremembah v zakonu o združenem delu in ustavi se pojavljajo številne dileme in vprašanja, ki prav gotovo terjajo jasne in trajne odgovore. Obravnavajo življensko pomembno področje dela in življenja, in ga zato skoraj ni delavca, ki bi mogel dovoliti, da gredo spremembe teh temeljnih dokumentov mimo njega. O nekaterih izmed teh dilem smo se pogovarjali s podpredsednikom občinskega sindikalnega sveta Stanetom Zupančičem. Gre med drugim za vprašanje ustavitve dela kot oblike izražanja nezadovoljstva delavcev, ki naj bi ga na podlagi predlaganih sprememb urejali bolj sindikalno kot samopravno.

»Ob tem se seveda postavlja vprašanje, ali to ne pomeni, da se delavcem jemlje pravica, da bi svoje probleme reševali kot samoupravljanci. Ni dvoma, da imajo delavci pravico razrešiti spore drugače, če so vse institucionalizirane poti izčrpane in niso dale rezultatov. Predviden je izredni zbor, ki pa ga mora sklicati sindikat. Tako se spor iz območja samoupravljanja, ki je temeljni produkcijski odnos, seli na področje sindikalnega delovanja. Ali je to v redu, ali ne! To je dilema, ki mora imeti jasne odgovore«, pravi Stane Zupančič.

Nedvomno, je potrebno spore, ki nastajajo v delovnem okolju reševati v okviru področja, v katerem nastajajo. Gre za delovne spore in ti so po svojih značilnostih samoupravni. Torej mora poseči po reševanju teh samoupravnih instrumentarij.

»Sklic izrednega zbora je oblika reševanja sporov. Pobudo za klic naj bi dal sindikat. Dejal bi takole: sklic lahko zahteva »tudi« sindikat. Bolj smotno pa bi bilo; predvsem v krogu njegove pristojnosti, da sindikat skliče izredni članski sestanek in na njem opredeli svoja stališča do nastalih te-

žav. Pri tem bi se morali dvigniti nad zgolj mezno izražanje zahtev po večjih osebnih dohodkih. Sindikat bi moral v teh primerih vztrajati na stališču, da mora delavec čutiti in biti gospodar pogojev in rezultatov svojega dela«, je menil Stane Zupančič.

Gre še za eno vprašanje, morebiti zelo pomembno, če gradimo učinkovito družbenopolitično organizacijo, ki bo sposobna razreševati probleme in se jih pravilno lotevati: vprašanje odgovornosti!

»Res je! Če je bil sindikat pri razreševanju problema vključen po redni poti in se problem ni razširil, lahko to ocenimo kot nezaupnico. Kako bi potem lahko bil pristojen reševati probleme po drugačni poti?»

V predlogu o spremembi zakona, piše le sindikat, ne pa njegove ravni na kateri naj bi potekale poznejše pobude.

»Ne le zakon tudi statut Zveze sindikatov bi moral jasno opredeliti, kdo naj skliče izredni zbor delovnih ljudi ali izredni sestanek članov Zveze sindikatov. Mogoče je predlagatelj mislil na občinske sindikate? Pri tem je treba ločiti med problemi, ki bi jih bilo

mogoče rešiti znotraj delovne organizacije in tistimi, kjer pride do spora med delavci v OZD in družbeno politično strukturo. Mogoče bi bil v tem primeru bolj smotrno sklic zbora združenega dela občinske skupščine.

Posebno vprašanje pa je vprašanje skupnega odbora za reševanje spora.

»Postopek delovanja in pristojnosti posameznega predstavnika v tem odboru niso opredeljene. Poleg tega je vprašljivo, kakšne vrste arbiter naj bi bil tak skupni odbor. Če so pri reševanju problemov ugotovili, da jih je mogoče rešiti, potem je tu še cela vrsta instrumentov, ki jih imamo že zdaj, pa jih neradi uporabljamo. Če spora ni mogoče urediti po samoupravni poti, potem je treba ugotoviti, da so nastopile resne motnje v delovanju samopravnega mehanizma. Nadaljnji postopki pa so znani, le uporabiti jih je treba.

Znano je, da se več ali manj spontano nezadovoljstvo delavcev nabira s časom in da zatem prek svojih predstavnikov, večinoma neformalnih, posredujejo svoje zahteve in se borijo zanje.

Tu se pojavlja izredno pomembna naloga za sindikalno organizacijo. Sindikat bi moral ščititi delavca ko razrešuje probleme po izredni poti. Vsak primer razreševanja še ni hujša ali lažja oblika kršitve delovne obveznosti. Potrebno je natančno preučiti in zlasti ugotoviti ali gre za boj za uveljavitev avtentičnih interesov delavcev, oziroma za krepitev njihovega samopravnega položaja, ali pa za kaj drugega. Šele potem je treba sklopiti ali gre za kršitev ali ne. Takšno ravnanje bi delavce sililo v mezdni položaj, česar pa seveda nečemo. Tudi glede sedanjih ustavitve dela bi rekel, da prehitro pristajanje na večje plače nosi v sebi isto nevarnost – delavce tako rinemo v mezdni položaj, namesto da bi se krepila njihova temeljna ustavna pravica in dolžnost, da odločajo o pogojih in rezultatih svojega dela«, je še dejal Stane Zupančič.

Pri pripravi nove zakonodaje je treba vsekakor sirmeti k odpravi pretrganega normativizma in zagotoviti bolj preproste in praktične poti samopravnega odločanja ter natančneje razmejiti glede pristojnosti.

JURIJ POPOV

OBČINE LJUBLJANA CENTER – DOBILI SO NAGRADO OBČINE LJUBLJANA CENTER – DO

občine in Ljubljane, seveda, kako ocenjujete spremembe v tem obdobju?

»Ko sem delal v viški občini, smno imeli navado reči kolegom iz Centra: Lahko je vam, ko ste tako visoko razviti. Seveda, šteli so med najboljše v državi, imeli so asfalt, komunalno so bili lepše urejeni kot mi, imeli so sklade. A slika je postala povsem drugačna, ko sem se sam znašel v občini.

– Potem ste takoj opazili tudi drugo plat medalje?

»Spoznal sem, da je visok narodni dohodek le navidezen, saj tisti, ki ga ustvarjajo, nosijo del denarja drugam. Občina, ki ima več od zaposlenih od zunaj kot ima prebivalcev se otepa z vsakovrstnimi težavami. Težko je tudi dejstvo, da je toliko organizacij združenega dela na kupu in ne moreš imeti jasnega pregleda nad njimi. Da ne govorim o prometnih in drugih zagatah.

– Delate v stanovanjski banki. Kaj poretete o naši stanovanjski politiki?

»Cene stanovanj divjajo in vse manj je ljudi, ki lahko kupijo sta-

Slavko Korbar

novanje. Ker so zakonci v vedno manjšem številu kreditno sposobni, se zdaj pojavljajo cele družine kot varčevalci oziroma kupci.

– Ali se nam na ta način spet znižuje standard?

»Ja, ljudje se bolj zanimajo za majhna stanovanja, ker si večjih ne morejo privoščiti. No, v samem Centru pa so stanovanja sploh problem. Morali bi jih prenavljati, se bolj lotevati podstrešij in jih preurejati v stanovanja, da bi tako dvignili kvaliteto življenja v osrčju mesta.

Slavko Korbar pozna našo občino, njen blišč, njeno bedo, a hkrati pozna tudi ljudi. Kaj bi storil, če bi imel čarobno palico?

»Zmanjšal bi število sestančkov. Včasih mislim, da smo skregani s pametjo, ko meljemo stvari, ki so že stokrat premlele. Uredil bi tako, da bi bili hitri, učinkoviti na vseh področjih.

– Tudi v banki?

»Tudi. Zlasti bi se lotil papirjev, ki jih je na kupe. Le kdo jih more prebrati. Marsikaj bi se dalo poenostaviti. Pred leti sem na Norveškem opazoval, kako so znali z malo režije veliko ustvariti, ker tam ni praznega teka. Tega pa je pri nas preveč. Naš politični sistem je načeloma sicer lep, a praktično se je težko prebiti do te lepote. Vendar sem optimist. Mislim, da

se nekaj že premika na tem polju.

– Kako gledate svoje življenje pod črto?

»Z zadovoljstvom ugotavljam, da sem velikokrat pomagal ljudem, ne zaradi zasluga, ampak zaradi tega, ker sem bil na takšnih mestih, da sem jim lahko pomagal. Sodeloval sem pri razvoju

stanovanjske banke, ki so ji bili že stregli po življenju, a sem zagovarjal interes ljudi in s tem smo tudi uspeli. Sem predsednik gradbenega odbora za Kraigherjev trg in vesel sem, da je ta, končno, pod streho in v okras našemu mestu.

Pa še kaj takšnih uspehov, tovariš Slavko Korbar!

ALBINA ADAMIČ

Jože Baloh: Življenje ima prednost pred paragrafi

»Priznanje, ki sem ga prejel, ima pravzaprav zgodovinsko vrednost tudi za temeljno pravosodje v Ljubljani, ker sem prvi na ta način nagrajen človek iz pravosodja. Torej, ga jemljem kot priznanje pravosodju,« je načel pogovor Jože Baloh, predsednik Sodišča združenega dela v Ljubljani, ki je zvest roki pravice že 33 let.

Čeprav je pravi Ljubljčan, je nekaj let služboval v Mariboru in Ormožu, ker so nekoč tako narekovale potrebe domovine. Ali je to potem kakšen človek dolžnosti?

»Res je, da sem upošteval teda-

nje nujne potrebe po kadrih, vendar sem imel vedno rad svoj poklic. Danes je klic domovine najbrž nekaj nenavadnega, nedoumljivega, saj Ljubljancana ne spraviš niti na periferijo.

Prizor z ene od številnih prireditev majskih srečanj na Taboru

Jubilejna majska srečanja na Taboru

Majska srečanja v krajevni skupnosti Tabor so letos doživela mali jubilej, saj so jih priredili že petič po vrsti. Tako kot vsako leto se je tudi letos zvrstilo veliko dejavnosti in to od 11. do 21. maja. Med drugim je bilo več posvetov, kulturnih prireditev, športnih nastopov, družbenih srečanj, izletov in podobno.

Tekmovanja so se začela že aprila, ko so učenci Osnovne šole Ledina začeli z veliko očistično akcijo na igrišču TVD Partizan. Letos se je udeležilo prireditev tudi zastopstvo taborjanskega Partizana, ki praznuje prav te dni 80 letnico svojega delovanja. Prišli so tudi vojaki iz vojašnice 4. julij, predstavniki sosednih krajevnih skupnosti, študentje in učenci srednjih šol.

Slovesna otvoritev je bila 11. maja, sledila pa ji je razstava ročnih del Društva invalidov Tabor, učencev Osnovne šole Ledina in cicibanov.

V nedeljo, 17. maja je bilo srečanje na Vačah, kjer so taborjani obiskali prebivalce pobratene krajevnosti. Mladi iz Doma učencev na Taboru so naslednji dan nastopili v igri »Jara meščanka« Sterije Popovića. Ob okrogli mizi so 19. maja razpravljali o ekologiji. Istega dne so šli otroci na izlet na Golovec.

Sklepna prireditev je bila 21. maja, ko se je sestala krajevna konferenca SZDL Tabor, na kateri so razglasili rezultate tekmovanj in podelili bronasta priznanja OF. Dobili so jih Emica Cvahte, Stanka Kranjc, Vladimir Meula, Nuša Topolšek, Janez Tršek, Sandi Žižmond in TOZD Proizvodnja delov, ki deluje v okviru tovarne dvokoles Rog.

Nagrado za urejenost hiš in njihove okolice so dobili hišni sveti na Trubarjevi 77, 79 in 81 ter stanovalci na Friškovicu 5 in Hrvatskem trgu 4.

Popoldan 21. maja je bil predviden tradicionalni in vsesplošno pričakovani piknik, za katerega je poskrbel Dom upokoencev. Žal so ga morali preložiti za pet dni zaradi neugodnega vremena.

Rezultati športnih tekmovanj:

ODBOJKA MOŠKI: 1. mesto: PARTIZAN TABOR, 2. mesto: KARTONAŽNA TOVARNA, 3. mesto: DOM UČENCEV TABOR

KOŠARKA MOŠKI: 1. mesto: DOM ŠTUDENTOV MEDICINE, 2. mesto: KARTONAŽNA TOVARNA, 3. mesto: VOJAŠNICA »4. JULIJ«

ČETVERBOJ – OTROCI-PREDŠOLSKI: 1. mesto: ZUPANČIČ Grega, 2. mesto: BOŽINKIĆ Izadin, 3. mesto: FIŠER Jure

ČETVERBOJ – OTROCI – OD 1. DO 3. RAZREDA: 1. mesto: BISTER Klemen, 2. mesto: FEČUR Gašper, 3. mesto: ŠKRJANC Davor

ČETVERBOJ – OTROCI – OD 4. DO 7. RAZREDA: 1. mesto: AUERSPERGER Aleš, 2. mesto: BOŽINKIĆ Sudo, 3. mesto: STUPAR Mark

MALI NOGOMET: 1. mesto: VOJAŠNICA »4. JULIJ«, 2. mesto: TOVARNA KOVINSKE GALANTERIJE, 3. mesto: KARTONAŽNA TOVARNA

NAMIZNI TENIS MOŠKI: 1. mesto: VOJAŠNICA »4. JULIJ«, 2. mesto: DOM UPOKOJENCEV, 3. mesto: KRAJEVNA SKUPNOST TABOR

NAMIZNI TENIS ŽENSKO: 1. mesto: PEČNIK Darja, 2. mesto: PAULIN Darinka, 3. mesto: KOVAČEC Pavla

ŠAH: 1. mesto: VOJAŠNICA »4. JULIJ«, 2. mesto: FABRIKA DUVANA SARAJEVO, 3. mesto: KRAJEVNA SKUPNOST TABOR

BALINANJE: 1. mesto: TOVARNA ROG, 2. mesto: DRUŠTVO UPOKOJENCEV, 3. mesto: KARTONAŽNA TOVARNA

Obvestilo

Komunalno podjetje Ljubljana TOZD »Javna higiena« obvešča uporabnike, da je podaljšal odvoz komunalnih odpadkov v vrečkah do 1. 10. 1987, ker je zaradi velikega povpraševanja motena redna nabava tipskih smetnjakov. Stanovalce, ki še uporabljajo vrečke, prosimo, naj si preskrbijo tipske smetnjake po programu zbirnih mest za posamezno krajevno skupnost.

KS Stara Ljubljana

Obiskali smo pobrateno KS – V okviru praznovanja našega krajevnega praznika smo predstavniki vseh DPO in krajevne samouprave v soboto 26. junija obiskali našo pobrateno KS Adlešiči. V kulturnem domu so nam pripravili učenci OS kratek kulturni program, mi pa smo jim izročili knjižne nagrade za njihove prispevke v natečaju »Revolucija se traja, kjer je naše in moje mesto v njej«. Obenem smo izročili osnovni šoli Adlešiči pismo priznanje KS Stara Ljubljana za njihovo sodelovanje na kulturnem področju, iz Adlešičev smo se odpeljali na ogled 7 km dolge nove partizanske magistrale in mostu čez reko Kolpo, ki ju bodo slovesno odprli ob prazniku dneva borca. Ustavili smo se še v krajevni skupnosti Prilišče – Vukova gorica v sosednji SR Hrvaški. S to skupnostjo je že dolga leta pobratena KS Adlešiči. Tam so nam borci NOV pripravili tople sprejem in nam razkazali njihov nov spominski dom. Ker borci Stare Ljubljane že dolga leta vzdržujejo prijateljske stike s tamkajšnjo organizacijo ZB NOV smo jim izročili pismo priznanje. Zadovoljni smo naš obisk zaključili pozno popoldan v Adlešičih ob Kolpi in se z njihovimi predstavniki dogovorili za naše nadaljnje sodelovanje.

Čigavi so pločniki – Krajinj imajo veliko pripomb, da niso varni na pločnikih, ker jih uporabljajo kolesarji, mopedisti, motoristi. Cestišče so zasedli gostinci z vrtovi »Poletje v Stari Ljubljani«.

KS Ledina

Pogovora ni bilo – Po sklepu OO ZKS Ledina naj bi bil 11. junija pogovor s člani ZK, ki so se priselili v novi blok na Resljevi cesti. Od 17 vabljenih se pogovora ni udeležil nihče, samo eden je odsotnost opravičil. Namen sklica je bil seznaniti komuniste z delom krajevnih samouprav in njenimi problemi in se pogovoriti o njihovi pripravljenosti za sodelovanje.

Kritična razprava – Komunisti OO so na svojem sestanku kritično razpravljali o idejno političnih razmerah v družbi in v ZKS, ter svoje stališče posredovali občinskemu komiteju ZK. Ocenili so tudi aktivnost slehernega člana OO v družbeno političnih organizacijah in organih KS.

Zimska pomoč – Socialno zdravstvena komisija je junija predlagala dodelitev zimske pomoči socialno ogroženim krajanom. Glede na precejšnje število pomoči potrebnih krajanov članice komisije ugotavljajo, da postajajo življenjski pogoji vsako leto težji, in da se število ogroženih iz leta v leto večja. Vse te krajeane so povabili na osebni pogovor, nekatere pa so članice obiskale na domu.

Stanje je zadovoljivo – Na redni seji je Komitej za SLO in DS KS obravnaval varnostno politični položaj v KS ter ugotovil, da je stanje zadovoljivo.

ANA SEDEJ PREŽELJ

KS Poljane

Kje so komunalni inšpektorji – V KS Poljane hudo pogrešajo komunalnega inšpektorja. Še posebej v Roškem naselju, kakor nam je potožil upravnik Franci Horvat. Problem je sledeč: Tla na Hudournikovi ulici so se na 2–3 m² začela ugrazati. Na tistem mestu je sedaj precej globoka udrutina, ki moti ne le stanovalce, ampak tudi mimoidoče. Seveda so to takoj javili komunalnemu podjetju, ki odgovor pa so dobili precej visok predračun, ki bi ga morali plačati stanovalci na Hudournikovi. Pa tudi če bi plačali, bi morali najprej priložiti plačano položnico, šele potem bi se komunalno podjetje lotilo dela – stanovalci pa bi jim plačali še delo. Tega pa stanovalci ne bodo storili, saj menijo, da je popravilo ulice dolžnost komunalnega podjetja. Kdo ima prav? Zelo dobro bi bilo, da bi si vsi stvar ogledal komunalni inšpektor. Pa ga ni od nikoder.

Kulturno poletje v Stari Ljubljani

Ob krajevnem prazniku je bila v petek, 19. junija slovesna otvoritev »Kulturnega poletja v Stari Ljubljani«. Vrsta zanesenjakov, krajanov Stare Ljubljane, članov komisije za kulturo in delegacije za kulturno skupnost, se je s prizadevnim in prostovoljnim delom, odgovorno in z veliko dobre volje lotila dela in oživljanja dolgoletnih želja in idej krajanov, da v staro mestno jedro pripeljemo kakovostne kulturne prireditve, kakršne sodijo v to naše zgodovinsko bogato okolje.

Že prireditve v petek: risanje otrok s kredo po pločnikih, recital Tomaža Rajteriča v atriju Stiškega dvorca, Soneti nesreče, ki jih je recitiral Karel Brišnik v atriju hiše

Nov delovni čas Oxford centra – Na seji sveta potrošnikov so odobrili skrajšanje poslovnega časa poslovalnice CZ na Kopitarjevi 2 in sicer le dela v katerem je Oxford center. Le-ta bo odslej posloval od ponedeljka pa do petka od 8. do 18. ure, ob sobotah pa od 8. do 14. ure. Poslovni čas papirnice, ki je v isti zgradbi se ne spremeni.

Prostorski ureditveni pogoji – Na zboru krajanov 22. 6. so krajin oblikovali stališča glede osnutkov prostorskih ureditvenih pogojev v občini Ljubljana Center. Obravnavali pa so tudi prošnjo CIDM (Center za interesne dejavnosti mladih) glede uporabe prostorov v zgradbi (dvorana) na Poljanski 22/a. Na zboru so dejali, da ne bodo na noben način ovirali teh dejavnosti, želijo pa, da se jim predložijo programi, dejavnosti, ki se bodo tu izvajale morajo biti v skladu z namembnostjo prostorov.

Dolores Podbevšek

KS Ajdovščina

Razvejana dejavnost – Delo koordinacijskega odbora za kadrovska vprašanja in volitve KK SZDL je že obrodilo prve sadove. Potem ko so skupnosti stanovalcev, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva prejeli dopis, naj evidentirajo možne kandidate za delo v KK SZDL in organih krajevnih samouprav, je najprej zavladalo mrtvilo. Ponovno vabilo k sodelovanju in osebnosti s stiki s predsedniki hišnih svetov in posameznih DPO je končno zaleglo. Vprašanje je le, kakšen bo odziv organizacij združenega dela in delovnih skupnosti, saj njihovih delegatov v tem mandatnem obdobju nismo takorekoč niti spoznali, kaj šele, da bi skupaj kaj naredili.

Slovesnost ob podelitvi priznanj – Podelitve bronastih znakov OF se je udeležilo toliko občanov, da je bila dvorana – galerija Junij skoraj pretesna. Najprej so prisluhnili EKO-stiku pesnikov Iva Cimermana, Toneta Kuntnerja, Neža Maurerjeve, Draga Medveda in Franca Šaliha ter si ogledali pregledno razstavo slikarja Staneta Jagodića. Priznanja KS so prejeli: Semenarna, Cankarjeva založba, RSLO in mešani pevski zbor Slovenska matica ter pet posameznikov, priznanja OF pa 11 aktivistov SZDL.

Pripombe delegacije za zbor KS – Pripomba na račun Konjskega repa je bilo že več; tokrat delegacija sprašuje, zakaj je upravni organ občine Center podaljšal pogodbo z zasebnikom tudi za leto 1987 – pod kakšnimi pogoji in za kakšno ceno je bilo izdano soglasje? Delegacija meni, da bi morali izvesti najmanj licitacijo za vsakoletno oddajo prostora, še bolj pa bi bilo, ko bi ta prostor ponudili Nami, ki bi najbrž ustrezno skrbela za gostinsko ponudbo. Ni prav, da s takimi izjemnimi lokacijami bogatimo občane, ki niti v naši občini ne prijavljajo promet in lahko nenadzorovano utajajo davek.

Delegacija je dala pobudo, da bi pročelje na stavbi na Titovi cesti, poleg Ria, uredili vse do konca hiše na severu. Opozorila je tudi, da je strešna kritina na Plečnikovem trgu (v kleti stavbe je Pivnica) v zelo slabem stanju. Mansardno okno je podrl sneg, zato je prav, da upravljalec čimprej poskrbi za obnovo strehe.

Delovni obisk – V pobrateni KS Kozala na Reki so predstavniki KS Ajdovščina 5. junija 1987 posvetili največ pozornosti prečim vprašanjem urejanja prostora in prometa, namembnosti poslovnih prostorov in onesnaženosti zraka. Ker tarejo Rečane podobne težave, so iz izkušenj in ugotovitev javnih razprav, ki so letos potekale v naši občini, pripravili tudi pobude in predloge za upravne organe na Reki.

Razstava – V dvorani KS Ajdovščina – galeriji Junij je do 24. julija 1987 odprta razstava akademkega kiparja Ratka Petrića, enega od ustanoviteljev znane zagrebške skupine Bijafra. Razstava bo odprta vsak dan razen ob nedeljah in ponedeljkah od 10. do 18. ure.

BILI SO NAGRADO OBČINE LJUBLJANA CENTER – DOBILI SO NAGRADO OBČINE LJUBLJANA

– Pravico ste delili tudi na občinskem sodišču, od leta 1976 ste predsednik Sodišča združenega dela. Kaj je za razliko od rednega sodišča na dnevnem redu vašega sodišča?

»V glavnem rešujemo spore iz delovnega razmerja in zadeve s področja varstva družbene lastnine in le v manjšem obsegu spore iz področja statusnih vprašanj OZD.«

»Ali se današnji krizni časi zrcalijo tudi v vašem delu?

»Za nas sodnike so to trši časi in pravosodje zato nosi večjo odgovornost kot jo je poprej. Za sodnika je pomembno, da ne rešuje le sporov – spisov, ampak da rešuje probleme življenja s človeško noto. Moj motto je namreč vedno bil in je biti čimbolj pravičen, pošten, človeški.«

– Kako gledate na to, da je naša družba vsa v predpisih?

»Žal mi je, da smo vsi prenormirani, ker ljudem potem ne upoštevajo vsega, kar je napisanega, sankcioniranega. Iz te kvantitete bi morali napraviti skok najprej v kvaliteto. Zakonodajalci se sicer

trudijo, a običajno dosežemo le to, da se predpisi in sankcije še naprej množijo. Treba bi bilo udariti ob mizo in odločno skrečiti vse tisto, kar je odveč. Način, ki ga imamo, namreč ustvarja nove kršitelje, nove kriminalce v narekovaju, prosim. Morali bi biti bolj dosledni.«

– Na primer?

»Lotimo se problemov v enem okolju, medtem ko drugi delajo po starem. Kaznujemo alkoholizem na primer v eni tovarni, v drugi pa mimo popivajo naprej, ker jih nihče ne preganja, ne kaznuje.«

– Ali se dandanes tudi več krade kot nekdaj?

»Vse preveč je malomarnosti. Premalo cenimo in varujemo družbeno lastnino in ne ločujemo zasebno od družbenega.«

– Kaj vas kot doslednega moža posebej ježi?

»Neučinkovitost. Tudi v sodstvu, kjer se nam zadeve kopičijo in jih ne moremo sproti reševati. In potem človeška plat določenih sankcij. Po predpisih morajo nekoga vreči na cesto, čeprav se je fisti človek znašel v okoliščinah, ki te-

Jože Baloh

ga ne bi smele dopustiti. Bojim se, da bo tega vse več, kajti predvidene spremembe zakona o združenem delu bodo to še zaostrile.«

Pri tem se je spomnil primera, ki ga je bil reševal še kot mlad sodnik. Sodil je vratarju, ki je v tovarni

ukradel nekaj kosov mila, a je sam preživel kopico otrok in si je tudi milo težko kupil. S težkim srcem mu je sodnik dosodil pogojno kazen.

Jože Baloh je človek, ki skuša biti življenjski in živeti življenje tudi zunaj zidov pisarne in paragrafov.

»V sodstvu je večkrat vse premalo možnosti, da bi primer postavili v okolje in življenje, ga v večji meri individualizirali. S tem pa seveda nočem, da bi štiti tudi barabe in jim pripisovali nizke sankcije oziroma ukrepe,« je še dodal.

Za njim je 33 let trdega dela in pod črto je Jože Baloh dejal, da je v življenju vendarle veliko naredil, le predsednik je predolgo čes, na vrsti so mladi. A on je poln življenjske moči, sicer ne bi imel volje, da sodeluje še drugje: v različnih organih, komisijah od krajevnih skupnosti do republike. Ob tem je pripomnil, kako se mu zdi delo v krajevni skupnosti še najtežje, kjer se srečuje res s povsem konkretnimi težavami ožjega okolja in je tudi odgovornost najbolj neposredna.

Sicer pa je vajen tretje trde orehe, ker je bil vse življenje delaven. S

ponosom je povedal, kako je kot študent igral v zabavnem – plesnem orkestru, se udeleževal delovnih brigad, se ukvarjal s športom. Kjerkoli pa se je znašel, je vedno storil vse, da so bili odnosi v okolju in kolektivu pristni, urejeni, pošteti. »Le na ta način je mogoče dobro in z veseljem delati,« je dejal za konec.

ALBINA ADAMIČ

